

har meent, at jeg godt kunde blive staaende ved Folkethingets Lønningforslag, idet disse maatte ansees for at staae i et passende Forhold til de paagjældende Embeder, skal jeg sige, at det ærede Mindretal ikke nærmere har paavist, hvorfor disse Lønninger skulle være mere passende eller svarende til de vedkommende Embeders Stilling end de Lønninger, de hidtil have havt. Jeg troer, at det vilde være urigtigt at affnappe Lønningerne yderligere end de allerede ere, og navnlig troer jeg, at det ikke vilde fremkalde god Villie i Toldtaten, naar man, som Livsforholdene nu ere, gennemgaaende nedsatte Lønningerne. De ærede Herrer af Mindretallet gjøre gjældende, at de snarere vilde have fundet sig i at forsøge de mindre Lønninger, og man har da navnlig henviist til et Forhold, som man har troet at kunne gennemføre her i Kjøbenhavn, nemlig at formindstke Toldcontrolleurernes Antal og derimod forsøge Muligheden for at give Assistenten, der udføre enkelte Controlleurforretninger, Honorarer for Udførelsen af disse. Jeg skulde nu ligesaa vel som det ærede Mindretal være meget glad ved, om jeg kunde byde de underordnede Embedsmænd noget bedre Vilkaar, end de have, men jeg troer bestemt at maatte udtale mig imod den Bei, som Mindretallet foreslaaer at gaae, nemlig at gjøre disse Embedsmænd til Noget, som hverken vilde være det Ene eller det Andet, idet de skulde være ligesom en Slags temporaire Controlleurer, et Forhold, som jeg troer vilde være yderst uheldigt i Toldtaten, hvor de egentlige Controlleurers væsentligste Forretninger — hvad ogsaa Navnet allerede antyder — er at kontrollere Assistenternes Tjeneste. Det vilde være meget vanskeligt for saadanne temporaire Controlleurer at bevare den fornødne Autoritet ligeoverfor de øvrige Assistenten, ligesom det ogsaa forekommer mig, at det er uheldigt at lade dem til Stadighed fungere som Controlleurer uden at give dem de Emolumenter, som ere ansete for at svare til disse Embedsmænds Stilling og Betydning.

Det ærede Mindretal har ikke stillet noget Forslag desangaaende; men jeg har dog troet efter den Udtalelse, der findes i Betænkningen, at burde fremsætte disse Bemærkninger til velvillig Overveelse. — Mine Forslag angaaende Lønningssatserne findes under Nr. 1, 2, 4 og 5. Under Nr. 3 har jeg i Overensstemmelse med Udvalget tilladt mig at foreslaae en Redaktionsændring, idet jeg har maattet erkende, at, saaledes som denne Bestemmelse foreligger fra det andet Thing, vil den ikke være Udtryk for det, der aabenbart er Meningen deraf. — Ændringsforslaget under Nr. 6 anseer jeg som en reen Redaction, om man vil en Sprogændring eller ialfald en Sprogforfjønelse. — Til Ændringsforslaget under Nr. 7 er jeg nærmest bleven henledet ved den Bemærkning af enkelte Medlemmer af Udvalget, at det var en uheldig Indrømmelse af mig at lade alle Embedsmænd under 1,000 Rds Gage træde ud af de absolut pensionsberettigede Embedsmænds Klasse. Det var mig imidlertid mere om at gjøre at bevare Muligheden af en Alderdomsforsørgelse for et saa stort Antal som muligt af de ubetinget flettere stillede Embedsmænd eller Bestillingsmænds Klasse, og mit Forslag om at lade Bestillingsmænd med ringere Gage end 1,000 Rd. først efter 10. Aar komme ind i Embedsmændenes Klasse med Ret til Pension var ogsaa betinget af, at man ikke nedsatte det i Lovforslaget opførte Antal af 180. Naar jeg imidlertid nu efter Conference med Udvalget har bestemt mig til ogsaa i den Henseende at gaae Folkethinget imøde, ved, om jeg saa maa sige, at bryde tvært over og gaae ind paa 160, da har dette været, fordi jeg ved at overveie, hvorledes dette Antal vil virke, er kommen til den Overbeviisning, at der igjennem dette Tal vil kunne erhverves for Vedkommende en Pension af imellem 225 Rd. og 240 Rd., hvorimod jeg har maattet sige mig selv, at, naar jeg fastholdt det større Antal, vilde Resultatet let blive det, at Pensionerne ikke vilde naae en